

Azonosító	A bejelentés tartalmi kivonata	Státusz	Vizsgálat eredménye
1453600	<p>A beadványozó sérelmezi, hogy az autizmus spektrumzavarral élőkre az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (továbbiakban: Ákr.) 29.§ (3) bekezdése szerinti eljárási védelem nem terjed ki. Kifogásolja, hogy az autizmust mint kommunikációt érintő zavart a törvény taxatívum nem sorolja fel, így a hatóságok az írásbeli nyilatkozatásra nem kötelezettek. Álláspontja szerint az autizmusban érintettek a hatósági ügyekben ezáltal hátrányt szenvedhetnek. Sérelmezi, hogy az Ákr. Nagykommentár a jogalkalmazóknak mérlegelést enged egy alapvetően orvosi kérdés megítélésében. Javasolja törvényi szinten szabályozni az alábbiakat. Ha az autizmus spektrumzavarral élő ügyfél, illetve egyéb eljárási szereplő esetében az orvos írásbeliséget javasol, akkor kérésükre az eljárás során a hatóságnak - a meghallgatás helyett - az írásbeli nyilatkozattétel lehetőségét kötelezően biztosítani kell.</p>	lezárt	<p>Az ügyben megkeresett Igazságügyi Minisztérium (a továbbiakban: Minisztérium) a bejelentést kivizsgálta, és a bejelentő Ákr. módosítására vonatkozó javaslataihoz kapcsolódóan megírta, hogy azon kérdéskörben, hogy mely személyek minősülnek fogyatékosokkal élőknek, az egyes ágazati jogszabályok - azaz a fogyatékos személyek jogairól és esélyegyenlőségük biztosításáról szóló 1998. évi XXVI. törvény (a továbbiakban: Föt.), illetve a súlyos fogyatékoság minősítésének és felülvizsgálatának, valamint a fogyatékosági támogatás folyósításának szabályairól szóló 141/2000. (VIII. 9.) Korm. rendelet (a továbbiakban: KR.) - rendelkezései szolgálnak iránymutatásul, az Ákr. e tekintetben szabályokat nem állapít meg. Az Ákr. ugyan fokozott védelmet biztosít a fogyatékosokkal élő személyeknek, azonban az egyes anyagi jogi rendelkezéseket - így többek között azt is, hogy pontosan mely személyi kör tekintetében szükséges eltérő szabályokat alkalmazni - nem az Ákr., hanem az egyes ágazati jogszabályok határozzák meg. Az Ákr. 29. § (3) bekezdése néhány tipikus esetet szabályoz, de emellett a gyakorlatban felmerülő további esetekben is lehetősége van a hatóságnak különleges intézkedéseket tennie, amennyiben úgy ítéli meg, hogy ez szükséges. Ennek eldöntésekor a hatóság hivatalból jogosult megvizsgálni, hogy az adott személy esetében az Ákr. 15. alcímében foglalt rendelkezéseinek alkalmazása indokolt-e, amelynek során - tekintettel arra, hogy az ügyintéző mérlegelési joga erre nem terjed ki - az ügyintéző nem jogosult megkérdőjelezni az ügyfél, illetve az eljárás egyéb résztvevője által benyújtott orvosi dokumentációt, illetve bírósági határozatot, hanem figyelembe kell vennie a bennük foglaltakat. Az Ákr. 5. § (2) bekezdése alapján a hatóságnak kötelessége mindent megtenni az iránt, hogy az eljárás résztvevői a jogaikat gyakorolhassák.</p>